

M/s. Vijay Brothers and others v. Union of India and others
(V. Ramaswami, C.J.)

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਗੇ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਨੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆਜ਼ ਈਜ਼ (ਸੁਪੈਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਟੈਕਸ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਡੀਲਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਦੇਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੀ. ਸੀ. ਜੀ

ਵੀ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਜੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ, — ਜਵਾਬਦੇਹ।

1987

ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 323 .

ਕਸਟਮ ਐਕਟ (1962 ਦਾ LII)- ਐੱਸ. 74, 75, 76 ਅਤੇ 128— ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)— ਐੱਸ. 14(2) ਅਤੇ 29(2)— ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ—ਡਰਾਅ-ਬੈਕ ਰਿਫੰਡ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ—ਸੈਕਸ਼ਨ 128 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ— ਗਲਤ ਫੋਰਮ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ—

M/s. Vijay Brothers and others v. Union of India and others
(V. Ramaswami, C.J.)

ਅਜਿਹੀ ਸਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ — ਐੱਸ. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ 14 —ਕੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੇ S. 128
ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੀਨਿਆ, ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1962 ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਐਸ. 4 ਤੋਂ ਐਸ. 24 ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, S. 14 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। S ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਸਟ", "ਅਪੀਲ", "ਰਿਵੀਜ਼ਨ", "ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ"। 14 ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਅਦਾਲਤ" ਸਥਾਨਕ ਐਕਟਾਂ ਤੱਕ S. 14 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦ "ਅਰਜ਼ੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ" ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੀਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦਾ ਐਸ. 14, ਐਸ. 128 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ ੬)

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1289 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ) ਦੇ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1987 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ।

ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਹੈ ਜੋ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਤਿਆਰ ਕੱਪੜੇ, ਉੱਨੀ ਕੰਬਲ, ਸ਼ਾਲਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਪਲ ਲੈਟਰਸ, ਦੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਮਦਮ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਡਰਾਅ-ਬੈਕ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕੰਬਲ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਪੰਜ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਤਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਖੇਪ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਸਟਿੰਗ ਲੈਬਰਟਰੀ ਤੋਂ ਉਹੀ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੇਰਵਾ. ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਰ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਦਮਦਮ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਏਅਰਲਿਫਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਸਲਾਂ ਤੋਂ ਲੈਬਰਟਰੀ ਟੈਸਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਮੂਨੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਟੈਸਟ 'ਤੇ, ਮਾਲ ਚਲਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਅਤੇ ਕਤਰ ਵਿਖੇ ਕੰਸਾਈਨ ਫਰਮਾਂ ਤੋਂ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਅਤੇ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਰਾਅ-ਬੈਕ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਿਫੰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ 14 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਹਾਇਕ

ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਸਟਮ, ਐਕਸਪੋਰਟ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ, ਕਲਕੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਪਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਲ ਘਟੀਆ ਕੰਬਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮਿਕਸਡ ਫੈਬਰਿਕ ਜਿਸ ਵਿਚ ਟੈਰੀਲੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਖੇਪਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਜੋ ਮੈਸਰਜ਼ ਥਾਈ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟਡ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀ ਕਸਟਮੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਨ, ਟੈਸਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਬਲ ਟੈਰੀਲੀਨ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਲੇ ਘਟੀਆ ਉੱਨ ਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। 7.3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਧਿਕਤਮ ਹਾਲਾਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਰੀਲੀਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 74 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ 74.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਡਰਾਅ-ਬੈਕ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 16 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਐਕਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ, ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ, ਕਲਕੱਤਾ, ਨੇ ਪੰਜ ਕਨ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਡਰਾਅ ਬੈਕ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2. The Xappellants mthen, yMay 19, 6, 1976, VC.WJP ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1976 ਦਾ ਨੰਬਰ 12, ਮਿਤੀ 16 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਅ-ਬੈਕ ਰਿਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 13 ਅਗਸਤ, 1976 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

M/s Vijay) Brothers and others v. Union of India and others
(V. Ramaswami, C.J.)

ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 16 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਦੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 5 ਨਵੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 18 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੇ ਤਹਿਤ. ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਰੀ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਫਰਵਰੀ 1976 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 21 ਦਸੰਬਰ 1978 ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

3. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 16 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1289 ਆਫ 1979 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਾ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਰਾਅ-ਬੈਕ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੂੰ 1,09,437 ਰੁ.

4. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੁੱਲ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

5. ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1968 ਦੀ ਧਾਰਾ 29(2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ* ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ,

ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 24 (ਸਮੇਤ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1962, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 24 ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।" ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਾਦਿਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 29(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਮੰਗਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ*, (1) ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ; -

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਸੈਕਸ਼ਨ 29, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸੀ.ਐਲ. (ਬੀ) ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908, ਧਾਰਾ 4, 9 ਤੋਂ 18 ਅਤੇ 18 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 22, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 29, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ 4 ਤੋਂ 24, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ 24 ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ *ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪਾਰਸਨ ਟੂਲਜ਼ ਐਂਡ ਪਲਾਂਟ, ਕਾਨਪੁਰ*, (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ* ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ: ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 105.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1039।

M/s Vijay Brothers and others v. Union of India and others
(V. Ramaswami, C.J.)

ਇਹ ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 10 ਮਈ, 1963 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 68(5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਅਜਿਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 68 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਅਧੀਨ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 68 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਨੂੰ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨਿਯਮ 68(5) ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 10 ਮਈ, 1963 ਦੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 16 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 68 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ 68(6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ, ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ:

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਹਾਲੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।" "ਦੀ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਧਾਰਾ 14(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮ 68(6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੂਰੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ। ਸਮੱਗਰੀ! ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3) (i) ਅਤੇ (3B) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“(3) (i) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(3-ਬੀ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਹੀਨੇ।”

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 14 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੀਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੂਚੀ ਮੋਟੂ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਗੈਰ-ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 14. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ:

“ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3-ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦਿਖਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ

M/s. Vijay Brothers and others v. Union of India and others
(V. Ramaswami, C.J.)

ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਖਤ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਤਿਅੰਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ, ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(i) (3 ਬੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128(1) ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ (ਅਪੀਲ)—(1) ਕਸਟਮ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੈਂਕ ਦੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਲੈਕਟਰ (ਅਪੀਲ) ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ (ਅਪੀਲ), ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਈ. ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29(2) ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 9 ਮਈ, 1976 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1976, ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ A.I.R ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 1976 SC 105 ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਅਪੀਲਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਬਦ "ਸੂਟ", "ਅਪੀਲ", "ਰਿਵੀਜ਼ਨ", "ਐਪੀਲੀਕੇਸ਼ਨ" ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ “ਅਦਾਲਤ” ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਸਥਾਨਕ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਬਦ "ਅਰਜ਼ੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਆਮ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ। ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਗੈਰ-ਸਵਿਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ *ਸੁਓ ਮੋਟਵੀ* ਅਪੀਲੇਟ ਪਾਵਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਯੂ.ਪੀ. ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।, ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1975 SC 1039. is .-ਮੇਰਾ ਤਰੀਕਾ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(2) ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਏ.ਐਲ.ਆਈ.ਐਲ. 1975 ਐਸ.ਸੀ. 1039 ਵਿੱਚ, 10 ਮਈ, 1963 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ 16 ਦਸੰਬਰ 1964 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 29(2) ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1963 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ, ਐਕਟ, 1908 ਜਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟਰ ਦਾ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1963 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ 1963 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। 1908. ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਪੀ ਸਬ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3-ਬੀ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਕੇਸ ਨੂੰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(3 ਬੀ) ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ *ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਯੂਪੀ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਦਨਲਾਲ ਡੈਨ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਬਰੋਲੀ*, (3)। ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ

M/s. Vijay Brothers and others v. Union of India and others
(V. Ramaswami, C.J.)

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ 2 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਡੀਲਰ-ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ 16 ਜੂਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। , 1966. ਉਹ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 18 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 12(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ , ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਯੂਪੀ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ 1963 ਦੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(2) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਮਨਚੰਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਲਈ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੀਲਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 12(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 523.

M/s Vijay) Brothers and others v. Union of India and others
(V. Ramaswami, C.J.)

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12(2) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਫਰਮਾਨ, ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 12(2) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ।"

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, *ਸੈਕਐਡਰਿਊ ਬਨਾਮ ਬਾਰਕਰ*, (4) ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਕਲਾਸਿਕ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਹੋਏ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧੀ-ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦੀ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੂਲ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 22© ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੀ ਇਰਾਦਾ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

(4) 1907 (1) KB 1.

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਪਾਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਟਾਇਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ *ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ*। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ. ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰੇਗੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ *ਬੌਨਾ ਜੀਦੋ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ*। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14(2) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ * ਸੈਕਸ਼ਨ 128 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖੁਦ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

7. ਅਸੀਂ; ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 22 ਮਾਰਚ, 1977, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਿਤੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

RNR -

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

333.

I.L.R. Punjab and Haryana

(1989)1

ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਸਿੰਘ